

[Aksel Larsen.]

een ting synes jeg regeringen kunne have forudset: at den buket lovforslag, den mødte med her i går, kunne den ikke få gennemført inden dette døgnis udløb. Derfor havde det egentlig været mere praktisk, om den med det samme var kommet med dette lovforslag; så havde man sparet adskilligt af tingets arbejdskraft. Men det har regeringen altså ikke kunnet forudse, og vi vil så lade regeringen selv om, hvorledes den får dette lovforslag vedtaget.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): At der muligvis har fundet visse vareoverflytninger sted i dag, synes jeg ikke kan begrunde, at man afviser dette lovforslag, der skal gælde for i morgen.

Jeg takker iøvrigt for den velvillige behandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 21⁴⁰ med følgende dagsorden:

Eventuelt: anden behandling af:

Forslag til lov om midlertidigt forbud mod salg og udlevering af visse varer.

Mødet hævet kl. 21³³.

73. møde.

Søndag den 13. marts kl. 21⁴⁰.

Formanden: Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidigt forbud mod salg og udlevering af visse varer.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2876).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Aksel Larsen: Ja, jeg er nødt til at beslaglægge lidt af tingets tid for at få sagt noget, der i hvert fald må siges, ikke om lovforslagets indhold, hensigt eller virkninger — der har jeg ikke noget at tilføje til det, jeg allerede har sagt — men om dets forhold til grundloven. Det siges i lovforslagets § 3, at denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, kan stadfæstes straks efter vedtagelsen, jfr. grundlovens § 42, stk. 7. I grundlovens § 42 findes reglerne om folkeafstemning. Et lovforslag, som er vedtaget af tinget, kan, når en trediedel af tingets medlemmer kræver det, inden 3 søgnedage efter vedtagelsen sendes ud til folkeafstemning, ved hvilken det eventuelt kan forkastes. I paragraffens stk. 7 står følgende:

„I særdeles påtrængende tilfælde kan et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, stadfæstes af kongen straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom. Såfremt en trediedel af folketingets medlemmer efter de i stk. 1 omhandlede regler begærer folkeafstemning om lovforslaget eller den stadfæstede lov, afholdes sådan folkeafstemning efter foranstående regler. Forkastes loven ved folkeafstemningen, kundgøres dette af statsministeren uden unødigt ophold og senest fjorten dage efter folkeafstemningens afholdelse. Fra kundgørelsesdagen er loven bortfaldet.“

Nu er jeg klar over, at det ikke spiller nogen praktisk rolle i dette tilfælde, sådan at forstå, at jeg regner ikke med, at der af en trediedel af tingets medlemmer vil blive begæret folkeafstemning om denne lov. Men der skulle jo nødig skabes præcedens for, at en regering kan komme med forslag om en lov, der kun skal have kort gyldigheds-